

THE
HARVEY

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠ. ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ
ΑΠΟΘΗΚΗ

60184

Ο
ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ,

ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΟΝΗΜΑ,

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΥΣ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'

ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΥΣ ΠΑΝΤΗ ΝΕΟΥΣ ΜΕΛΟΠΟΙΗΣ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ,

ΘΕΣΣΑΛΟΥ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΕ ΝΥΝ ΤΟ ΙΡΩΤΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΛΙΝΟΥ,

ΒΙΒΛΙΟΠΟΔΟΥ.

· Τὴν μουσικὴν τάντες εἶναι φαρέν τῶν ἡθίστων,
· καὶ ψιλῆν σύστην καὶ μετὰ μελψδίας. //

(Ἀριστοτῆλ. Πόλιτ. Ε' 27).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1881.

A.D.

Τούτο επί ταῦτη θεωρεῖται καὶ τὸ διάρροιας Ευ-
παιδεύσεως υποστρέψας πατέρας Μακέτη.
μηνιαδόσιον σεβρεομόσιον αὐτοῦ διάδει την πατέραν

ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ,

σπονδοί

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΟΝΗΜΑ,

θεατήριον

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΥΣ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'

ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΥΣ ΠΑΝΤΗ ΝΕΟΥΣ ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ,

ΘΕΣΣΑΛΟΥ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΕ ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΛΙΝΟΥ,

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΟΥ.

«Τὴν μουσικὴν πάντες εἶναι φαγεν τῶν ἡδίστων,
καὶ φιλὴν σύσταν καὶ μετὰ μελερδίας.»

(Αριστοτέλ. Ηλιτ. Ε' 27).

Βιβλ. Εισ. 9738

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

80278

R01
M
1715
·G4
S35
1881
C.1

ΤΟΙΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΙΝ ΕΛΛΗΣΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΙΣ

ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΟΝΗΜΑ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΥΤΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ.

A.

ΑΓΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΘΗΒΑΙΩΝ * ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

‘Ημεῖς τι τετράγηνον ἀποστέρξαντας ἀσιδὴν
έπτατόν φ γόρμυγγον νέους κελαδήσομεν “Υμονος.

ΤΕΡΗΑΝΔΡΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

«Τὴν μουσικὴν πάντες εἶναι φαμεν τῶν ἡδίστων,
·καὶ ψιλὴν οὖσαν καὶ μετὰ μελῳδίας.»

(Ἀριστοτέλ. ε'. 28).

Τάχ' ἄν τις παράδοξον φανείη καὶ γλαῦκ' Ἀθῆναις ἀναφωνήσειαν,
ὅτι καί περ πολυάσχολος ὁν καὶ περὶ παντοίας φιλολογικῆς μερίμνας πε-
ρισπώμενος καὶ τῆς μουσικῆς ἐπιληφθῆναι ἐν νῷ ἐμέμην καὶ δὴ καὶ μου-
σικά τινα συνθήματα οὐκ ἀπεικότως τύποις εἰς φῶς ἀγαγαῖν. Ἄλλ' ὅπερ
ἐπὶ τοῦτο παρεκάλεσε μέ εστι διπλοῦν πρῶτον μὲν γὰρ τῇ μουσικῇ ἔχ-
παίδων τραφεὶς καὶ ἀπαντα τοῦτῇ χαριέντως προσδοκιλῶν ὑπερφιάσεως αὐτὴν
ἡγάπησα καὶ οὐδεπώποτε ἐπεισάρμην τοῦτῇ θεραπεύων, τοῦτο μὲν ίδίᾳ φι-
λολογικῶς περὶ ὑψηλὰ αἰνῆς ἀντικείμενα ἀσχολούμενος, τοῦτο δὲ τὰς ἐπὶ
βελτιώσει αὐτῆς γνώμας μου δημοσιεύων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς δοξολο-
γίαν | τοῦτο | Τῷψιστον ἐπὶ μακρὸν χρόνον αὐτῇ χρώμενος. Τὸν πρὸς αὐτὴν
δ' ὑπερβάλλοντα ζῆλον καὶ ἀνέκρεαστον ἀγάπην μου ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλ-
λον ἡ τῶν ἀρχικῶν ἀρμονικῶν συγγραφέων, Ἀριστοξένου, Εὐκλείδου, Ἀρι-
στείδου καὶ λοιπῶν, καὶ τῶν ὑπάτων φιλοσόφων Πλάτωνος καὶ Ἀριστο-
τέλους μελέτη ἐνίσχυσε, πολλαχοῦ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν αὐτῇ χρω-
μένων, οἵτε οἰομένων πρὸς ἀρετὴν τι τελευταίαν αὐτὴν, ὡς δυναμένην, καθ-
ἀπερ ἡ γυμναστικὴ τὸ σῶμα ποιέει τι παρασκευάζει, καὶ τὴν μουσικὴν
τὸ ἥθος ποιέει τι παιεῖν, ἐθίζουσαν δύνασθαι χαίρειν ὅρθως. Ἔτι δὲ
πρὸς διαγωγὴν τι συμβάλλεται καὶ πρὸς φρόνησιν.¹ Ο δὲ Πλάτων φησί·
μουσικὰ δὲ καὶ ἡ ταύτας ἀγεμὼν φιλοσοφία ἐπὶ τῷ ταῖς ψυχᾶς ἐπαγρ-
θώσει ταχθεῖσαι ὑπὸ θεῶν τε καὶ νόμων, ἐθίζοται καὶ πειθοται, τὰ δὲ
καὶ ποταμαγκάζοται, τὸ μὲν ἀλογον τῷ λογισμῷ πειθεσθαι, τὸ δ' ἀλό-
γω θυμὸν μὲν πρᾶον εἴμεν ἐπιθυμίαν δὲ ἐν ἀρεμήσει, ὡς μὴ διχα τοῦ

1) Ἀριστοτέλ. Πολ. Βιβλ. Ε', κεφ. 6, § 20.

λόγου κινέσθαι, μηδὲ μάρτιον ἀτρεμίζει τῷ τῷ ἐκκαλεομένῳ η̄ ποτὶ ἔργῳ
η̄ ποτὶ ἀπολαύσιᾳ.¹ Καίτοι δ' οἱ πρόγονοι ἡμῶν οὕτω τῇ μουσικῇ εἰ-
χον καὶ πάντες αὐτὴν ἐσπούδαζον καὶ περὶ πλείστου ἐποιοῦντο, ἀθ', ως
ἔφθην εἰπὼν, τὰ μέγιστα συμβαλλομένην εἰς συμπλήρωσιν τελείας τοῦ
ἀνθρώπου ἀγωγῆς ὑπολαμβάνοντες, οὐδὲν ἦτον ἡμεῖς, ἀπόγονοι ἐκείνων
ὄντες, πάντως ἐναντίαν τῆς ἐκείνων ὁδὸν πορευόμεθα καὶ τὸ παρόπαν
ἀδιάδει καὶ ἀμούσως αὐτῇ διακείμεθα.

Εἰ καὶ ἐν Ἐσπερίᾳ τὸ περὶ ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς ζήτημα τοὺς
λογιστάτους τῶν ἀνδρῶν ἀπασχολεῖ, ὃν πολλοὶ καὶ ὄγκωδεις πραγματείας
συνέταξαν, ἐν αἷς πολλὰ καὶ σπουδαῖα, ικανὰ διευκρινίζοντα τὸ τέως σκο-
τεινότατον τοῦτο ζήτημα, ἀνεκάλυψαν, ὑπόδειγμ' ἀείποτ' ἐν ταῖς αὐτῶν
ἐρεύναις τὴν νῦν ὑπάρχουσαν ἡμῖν τοῖς "Ἑλλησι μουσικὴν, τὴν Βυζαντια-
κὴν καλουμένην, ἔχοντες, ἡμεῖς μέντοι, ὃν μητῇ κτημά ἔστι, καὶ οἵπερ
αὐτὴν σπουδάζειν ὄφειλομεν, οὐ μόνον τοῦτ' οὐ πεισθεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῦ
τοῦ ὄνόματος μητιεύειν ἀπαξιοῦμεν, ως ὄθνειόν τι καὶ ἔκφυ-
λον οὖσαν καὶ οἶον βαρύστερων αἰώνων ἀποκύημα, πάντως τῇ νῦν προόδῳ
τοῦ πολιτισμοῦ ἀπέδουσαν καὶ οὐδὲποτε εἰς ἔξειγένειαν ἡθῶν συμβαλλο-
μένην· κατακέκλεισται δ' τοῦτη ἐνδιαιτήμα καὶ παραμυθίαν μόνον
τὸν τοῦ Πύριστου οἶκον ἔχειν, οὐ πρὸ δοξολογίαν ὥρισται, οὐκ ἐπ' ἀόρι-
στον γε τρόνον κάνταυθα γάρ εἰς δυσμένειαν περιπέπτωκε καὶ ἀστεγον αὐ-
τὴν καταλεπεῖν οἱ νεωτερίζοντες βούλονται.

"Αλλ' ὅπως ποτὲ ἀν ἡ, καὶ περ πολλοὶ καὶ ἄγαν φανατικοὶ ὄντες οἱ
τὴν ἐξουδενώσιν αὐτῆς ἐφιέμενοι, εὔτυχοι τῶν ἀμούσων καὶ ἀγνοούντων
αὐτὴν εἰσι· διόπερ καὶ ἡ αὐτῶν αὐτῇ δυσμένεια τοὺς εὖ φρονοῦντας καὶ
τὴν φιλολογικὴν αὐτῆς ἀξίαν εὖ εἰδότας μεταγνῶναι τὸ παρόπαν ποιεῖν
οὐ δύναται· πάντες γάρ οἱ φιλολογικῶς αὐτὴν σπουδάζοντες καὶ τὴν
σπουδαιότητα καὶ ἀξίαν αὐτῆς κατανοήσαντες εὐνοϊκῶς τε αὐτῇ ἀποφα-
νόμενοι ἡρέαντο καὶ τὴν διάσωσιν καὶ διάδοσιν αὐτῆς περὶ πλείστου ποιοῦν-
ται. Ιστέον δ' ὅτι καὶ τινες τῶν παρ' ἡμῖν κορυφαίων φιλολόγων, τῶν
τέως τὴν νῦν μουσικὴν ἡμῶν μὴ ἐπισταμένων ἀπὸ τ' αὐτῆς τῆς Πύριστης
τοῦ Πανεπιστημίου ἔδρας πρότερον αὐτῆς κατηγορούντων, μέστερον δὲ τὸ

καλλος αὐτῆς καταχνούσαντες οὐ μόνον δυσμενῶς ἐπαιύσαντο διηπείρενοι,
ἄλλα καὶ πολλοῖς τῷν ποιημάτων αὐτῆς πρὸς ἔξήγησιν τῶν διαφόρων με-
γεθῶν τῶν Ἐλληνικῶν ρύθμων παραδείγματα γράψανται. Φησὶ γὰρ Ἀρι-
στοτέλης ὡς τι τῷν ἀδυνάτῳ ἡ χαλεπῶτερι εστι μὴ κοινωνίσαντας τῷν ἔφ-
ρωτοις ταῖς γενέσθαι σπουδαῖον.¹ Καὶ περὶ μὲν τούτων ίκανὰ διηπορή-
ται μεν τῷ λόγῳ, λοιπὸν δὲ ἐπὶ τῷ ἡμῖν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τὴν δημοσίευσιν
τῷν ἄσμάτων τούτων παρακαλεσμάτων ἡμᾶς αἰτίων εἰπεῖν.

Καὶ πρότερον μέντοι πολλάκις ἀπὸ πολλῶν ἡδη ἐτῶν πρωτογένετης
ἐν τῷ Ιερῷ τῆς Μητροπόλεως Ναῷ ὃν ἀνάγκην μουσικῆς συνθέσεως πο-
λυχρονισμῶν τινων τῆς Λ. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν τοῦτο ἐν αὐτῷ γράψαι
ἱσθίσμην καὶ δή τινας αὐτῶν ἡδη συντεθείμην. Άλλ' οὐλω τίνεκα κατε-
πειγούσαν ἀσχολιώνας αὐτοὺς ἀνεκδότους κατέτινον, καὶ μικρῷ δεῖν ἀπώ-
λοντο εἰ μή τινες τῶν οἰλομουσικῶν πολιτῶν μου Θεοτακῶν, τῶν νῦν τοῦ
τῆς δουλείας ζυγοῦ ἀπαλλαγῆσαν, ἥτουν μέ τινες χειρογράφους πέμψαι
αὐτοῖς, οἵς γαρ ζόμενος πολλοὺς ἀρι, ἐν ὅλῳ ἐκκαΐδενα, κατὰ τούμους τε
νεωτάτους καὶ κατὰ τὰ τρία τῆς μουσικῆς γένη, διάτονος, χρῆμα καὶ ἀρ-
μονίας, ἐκδίδωμι. Τούτους δὲ τοὺς πολυχρονισμοὺς τῇ τῷ τετελετῷν ἀκο-
λουθοῖς συνεκδιθῆναι ἔδει, ἀλλὰ τοῦ λογίου καὶ κρατίστου μουσικοῦ κυρίου
Κωνσταντίνου Σακελλαρίου, πολίτου μου, ἀκολούθων τῷ τετελετῷν πλήρη
μεμελητηρευτην τοῦ θυντοῦ προεπιχγγειλαμένου, ταῦτα οὐτοις ἀποκεχωρι-
σμένοι αὐτῆς ἐκδίδονται. "Οπως δὲ μὴ τὸ πόνημά μου προσκορεῖς εἴη καὶ
οἶον ἀγαρι, καὶ τινα ἄλλα τῶν τοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας μεμελοποίηκα,
ά καὶ συνεκδιδώμενα τοῖς πολυχρονισμοῖς διόπερ καὶ τὸ ὅλον πόνημα εἰς
δύο μέρη διείλον.

Ἴκαγὰ δὲ καὶ περὶ τούτων εἰρηται ἡμῖν καὶ ταῦθι ὡς οὐκ ἔδει, ἢτε
τοῦ πονήματος σμικροτάτου ὅντος καὶ προσθόγου μακροῦ μὴ δεσμένου.

1) Ἀριστοτέλ. Πολ. Βιβλ. Ε', κεφ. 6, § 21.

"Εγραφον Ἀθηναῖς μηνὶ Πουλίῳ ὄγδόῃ ἐπὶ εἰκάδῃ ἔτει φωπα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Τῶν ἐκδιδομένων ἄσμάτων ἔγόντων τι τὸ καινὸν τῶν τότε καὶ δὴ τοῖς πολλοῖς τῶν μουσικῶν ἀγνωστον, οὐ τοῖς λογίοις, ἃτε μεμελοποιημένων οὐ μόνον ἐν Ἐκκλησίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν σχολείοις καὶ ἐπ' ἄλλων συναθροίσεων ψάλλεσθαι, φέρε δὴ τινα καὶ περὶ τοῦ καινοφανοῦς τῆς συνθέσεως αὐτῶν εἰπωμένην, ἵνα μή τι ἔτερον οἱ γρηγόρειοι αὐτοῖς ὑπολάβωσι καὶ ἀμφιθίαν μουσικὴν ἡμῶν καταγγέλωσιν. Ἡ πού γε γὰρ καινοφανὲς μέν τι καὶ οἷον ἄηθες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μέρους ἔνεστι τοις ἄσμασιν ἡρῷον ἀλλ' οὐ πάντως καὶ τοῦ σεμνοπρεποῦς χαρακτῆρος ἐστέφηνται. Συνήθεις μὲν μουσικαὶ γραμμαὶ ἢ φράσεις αὐτοῦ εἰς ἔνεισιν, ἀλλὰ τι ἄηθες τῆς ἀνθράσεως ἐν αὐτοῖς φέρεται, ἐφ' ἣν τινες ἀπορήσειν τε καὶ εἴποιν, ὅτι τῇ μουσικῇ κεκαινοτομηκώς εἴην, τῶν πολλῶν πανταχόθεν σπουδαζόντων τῷ καθεστώτι ἐρμένειν καὶ τὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀρχαίκον τε καὶ σεμνοπρεπῆ χαρακτῆρα μὴ ταράττειν μηδ' ἀλλοιοῦν τὸ παράπαν. Τοιγέρ τοι καγώ ἀείποτε τῇ τῶν πολλῶν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπιπλόντων γνώμῃ ἔπεσθαι φίλῳ καὶ τῆς τούτων δόξης ἄγαν μέλει μοι· ἀλλ' ὅπερ ἐπὶ τοῦτο οὐσέτης ἔχειν ἔσται. Πολλάκις γὰρ σκοπουμένῳ ἔδοξε μοι δύο εἶδη μουσικῆς προσήκειν οὐτεν, ἐκάτερον τὸν χαρακτῆρα διάφορον, τὸ μὲν ἀφελέτες, ἀγρόν καὶ σεμνοπρεπὲς τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸ δέ πως ἀνειμένον καὶ ἀνδρώδες τῇ πολιτείᾳ· τοῦ δ' ἐκκλησιαστικοῦ αὖθις διακριτέον δύο εἶδη, τὸ μὲν καθαρῶς ἐκκλησιαστικὸν τοῖς τῇ ἐκκλησίᾳ ψαλλομένοις ἄσμασι, τὸ δὲ τοῖς ἔν τε τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ. Τούτῳ οὖν τῷ πελευταίῳ τῆς μουσικῆς εἶδει καὶ οἱ ἡμέτεροι πολυχρονισμοὶ ἀνήκουσι καὶ κατὰ τούτου τὸν χαρακτῆρα μεμελοποίηνται, ἀλλ', ως ἔφθημεν εἰπόντες, τῇ τε ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ πρωτορισμένοι εἰσι· διάπερ τοῦτο ἀφελοῦς καὶ ἀνδρώδους μετέχουσι. Γραφὴν δ' ἀναλυτικὴν προαιδόμην, ως καὶ τὸ συνεχὲς τοῦ μέλους, μορὰς καὶ πεττείας ἀποφυγών, ἵν' οὕτω τὸ μέλος φέον καθισταῖτο καὶ εὔμαρειάν τινα τοῖς χρωμένοις παρέχοι. Τῶν δὲ βραχέων χρόνων χρῆσιν μὲν ἀφειδῶς οὐκ ἐποιησάμεθα, τῶν δ' ἀπαντώντων χρῆσις ἐγένετο αἰτήσαι τῆς τοῦ μέλους πορείας καὶ ἐν ὀρισμέναις γε μουσικαῖς ἐκφράσεσιν, αἵς ἀποφυγεῖν ρέδονταν οὐκ ἦν. Πολλαχοῦ δὲ τῶν ἄσμάτων ἡμῶν ἐκφρά-

τεις γαστριδικαὶ κεῖνται, ὃν ἔνεκα καταλήξεις τινὲς δολιγδουροί εἰσι καὶ ἀγωματίαν τινὰ πρὸς τὸ ὅλον φέρουσιν, ὁ καὶ πᾶς ἄν εὗξαιτο ἐκλιπεῖν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γέγονεν· ἡ γὰρ τοῦ μέλους πορεία τοιαύτη ἦν, ὅστε καίπερ τῇ τοῦ ὅλου πορείᾳ ἀπῆδον καὶ τοῖς ἀκροφριένοις προσκορέες ὅν αἴτειν τοῦτο. Τὰ δὲ ἐν χρήσει ὄνόματα τῶν νόμων, τρόπων καὶ τόνων, ἥγος πρῶτος, ἥγος δεύτερος κτλ. ἀντικατέστησα τοῖς ἀρχαίοις, καθὼς παραδίδουσιν ἡμῖν τῶν ἀρχαίων καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ μάλιστα δέ τινες τῶν μεταγενεστέρων, οἵοι Γεώργιος Παχυμέρης¹ καὶ Μανουὴλ Βρυέννιος,² οἱ περ τὴν ταυτότητα τῶν ἀρχαίων τόνων τοῖς σήμερον ἥγοις ἐπιστημονικώτατα ἀποδεικνύσι.

Τοσαῦτα οὖν προσιμασάμενοι εἰπωμεν τάνυν τινα ἴδια θεωρητικῶς καὶ περὶ ἑκάστου τόνου.

Α'.

Χρόα Υπερβολέολυδίου τόνου.

Τῆς α'. Ο γλυκύτατος καὶ ἡρεμωτατος τὸν χαρακτῆρα οὗτος τόνος, οὗ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ συχνὴν ποιοῦνται γρῆσιν ἐν ταῖς λιταῖς, ἀπαστι γάρ αἱ λιταὶ τῷ τόνῳ τούτῳ συντέλεινται, ὁ ὑπὸ μὲν τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τοῦ Κεφ μελῳδούμενος.³ ὑπὸ δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῳδῶν ἀπό τε τοῦ Πατρὸς τοῦ Κε, εἰς τὸ διάτονον γένος ἀνάγεται, κλίμακι δὲ γρῆται, ἀποτοθήσει τὸν Ιε ἔχουση.⁴

Β'.

Χρόα Μιζολυδίου τόνου.

Τῆς β'. Ο ἡδονικώτατος καὶ ἄγαν τὸν χαρακτῆρα φιλοφρονητικὸς οὗτος τόνος, οὗ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ σπανίως γρῆσιν ἔμοις γε ποιοῦνται, ὁ ἀπὸ τοῦ Βού μελῳδούμενος, εἰς τὸ χρῶμα ἀνάγεται, κλίμακι δὲ αὐτῷ τοῦ κυρίου τόνου γρῆται, ἀείποθ' ὑγρεσιν τὸν Κε ἔχουση.⁵

1) Notices et extraits de manuscrits de la bibliothèque du roi et autres bibliothèques par M. A. J. H. Vincent, tom. XII seconde partie, κεφαλ. 52, σελ. 553.

2) Θεωρητ. μέγα ὑπὸ Χρυσάνθου κεφ. Β', § 235, σελ. 427.

3) Ἱδὲ Μουσικ. Βιβλιοθήκης τόμ. Α', σελ. 1.

4) Θεωρητ. μέγα Κεφ. Θ', § 271, σελ. 449.

5) Λύτοθ. Ενθα ἀνωτέρω.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γ'.

Λύδιος τόνος.

"Ηχος γ'. Ό απλούστατος οὗτος καὶ ἀνδρικώτατος τὸν χαρακτῆρα τόνος, ὁ ὑπὸ μὲν τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τοῦ Γα μελῳδούμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῳδῶν ἀπό τε τοῦ Γα καὶ τοῦ Πα, εἰς τὴν ἀρμονίαν ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται, τὸν μὲν Βού δίεσιν, τὸν δὲ Ζω ἀείποθ' ὑφεσιν ἔχούσῃ.¹

Δ'.

Φρύγιος τόνος.

"Ηχος δ'. Ό πανηγυρικώτατος καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπέστατος οὗτος τόνος, ὁ ὑπὸ μὲν τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τοῦ Βού, ὑπὸ δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῳδῶν ἀπό τε τοῦ Πα καὶ τοῦ Ηού καὶ τοῦ Δι μελῳδούμενος, εἰς τὸ διάτονον γένος ἀνάγεται, οὐ τῇ κλίμακι χρῆται. Διαφέρει δὲ τοῦ Υπερμιξολυδίου τὸν τῇ τε πορείᾳ καὶ τοῖς κρίτοις φθόγγοις, οὐ μὴν δὲ ἄλλὰ καὶ ταῖς καταλήξεσι.² Τὸ ημέτερον δ' ἀσμα μεμελοποίηται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ τοῦ Πα ἐναρχομένης κλίμακος.

Ε'.

Δωριος τόνος.

"Ηχος πλ. α'.

Ο θρηνώδης καὶ φιλοικτίρμων ἄμα δὲ καὶ χορευτής οὗτος τὸν χαρακτῆρα τόνος, ὁ ὑπὸ μὲν τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τοῦ Πα μελῳδούμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῳδῶν ἀπό τε τοῦ Πα καὶ τοῦ Κε, εἰς τὸ διάτονον γένος ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται ἀείποθ' ὑφεσιν τὸν Ζω ἔχούσῃ. "Εστι γὰρ ἡ τοῦ τόρου τούτου κλίμαξ μικτὴ ἐκ τοῦ α' τετραχόρδου τοῦ διατόνου γένους καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς ἀρμονίας.³

ΣΤ'.

α' Χρόα Δωριού τόνου.

"Ηχος πλ. α' ἐναρμόνιος.

Ο πάθους ψυχῆς ἐκφράσει προσήκων καὶ τὸν χαρακτῆρα θρηνώδης οὖ-

1) Θεωρ. μέγα Κεφ. Ι', § 335, σελ. 150.

2) Λύτοθ. Κεφ. Θ', § 346, σελ. 115.

3) Λύτοθ. Κεφ. Γ', § 349, σελ. 157.

τος τόρος, οὗ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ οὐδαμῶς χρῆσιν ποιοῦνται, ὁ ἀπὸ τοῦ Πα μελῳδούμενος, εἰς τὸ διάτορον γένος ἀνάγεται, κλίμακι δὲ τῆς ἀρμορίας χρῆται, τὸν μὲν Βου τοῦ ἀ τετραχόρδου δίεσιν, τὸν δὲ Ζω τοῦ δέ σ' ὑφεσιν, τὸν δέ τὸν Πα Νη, προσλαμβανόμενον, τριτημόριον δίεσιν¹ ἔχούση.

Ζ'.

6' Χρόα Δωρίου τόνου.

Ἡχος πλ. α' τετράφωνος.

Ο χαρμόσυνος οὗτος καὶ πανηγυρικὸς τὸν χαρακτῆρα τόρος, ὁ ὑπό τε τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῳδῶν ἀπὸ τοῦ Κε μελῳδούμενος καὶ ἐν συγχῇ χρήσει ὡν, εἰς τὸ διάτορον γένος ἀνάγεται, κλίμακι δὲ τῆς Υπερμιξολινδίου τόρου χρῆται, ἐναρχομένη ἀπὸ τοῦ τῆς μεσοειδοῦς Κε καὶ ληγούσῃ εἰς τὸν τῆς Υπατοειδοῦς Κε, τὸν δὲ τῆς μεσοειδοῦς Ζω ἀείποθ' ὑφεσιν ἔχούση.

Η'.

Τπολεδος τόνος.

Ἡχος πλ. 6'.

Ο μελιχρός καὶ γλυκὺς, ο θρηνώδης καὶ τὸν χαρακτῆρα ἀνειμένος οὗτος τόνος. ο ἀπὸ τοῦ Πα μὲν ἀείποτε, ἀπ. δὲ τοῦ Δι ἐν τοῖς θρηνώδεσιν ἄσμασι μελῳδούμενος, εἰς τὸ γρῦμα ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται, ἀείποτ' ἔχονση τοῦ μὲν α' τετραχόρδου τὸν Βου ὑφεσιν καὶ τὸν Γα δίεσιν, τοῦ δὲ δέ σ' τετραχόρδου τὸν Ζω ὑφεσιν καὶ τὸν Νη δίεσιν.² Εστιν ὅτε δ' ἡ κλίμακα αὕτη ποιείλλεται τῇ τοῦ διατόρου μιγνυμένη καὶ οὕτως ἀποτελοῦνται πολλαὶ κοινότητες.³

Θ'.

α' Χρόα Τποφρυγίου τόνου.

Ἡχος βαρύς ἐπτάφωνος.

Ο τοῦ βάρους ἐπώνυμος καὶ τὸν χαρακτῆρα ἀπλοῦς οὗτος τόνος, ο ἀπὸ τοῦ Ζω μελῳδούμενος, εἰς τὴν ἀρμορίαν ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται τὸν Κε δίεσιν ἀείποτ' ἔχούση.⁴

1) Αὐτόθι Κεφ. Ζ', § 262, σελ. 115 καὶ Δοχίμιον Ἐκκλησιαστικῶν μελῶν ὑπὸ Χριστοδ. Γεωργιάδου, Κεσσανιέως, σελ. 16'.

2) Αὐτόθι Κεφ. ΙΔ', § 336, σελ. 160.

3) Αὐτόθι Κεφ. Δ', § 240 καὶ ἑξῆς.

4) Αὐτόθι Κεφ. Θ', § 271, σελ. 119.

I.

6' Χρόα Τύποφρυγίου τόνου.
Ηχος βαρύς πεντάφωνος.

Ο ώραιότατος καὶ τὸν χαρακτῆρα σεμνὸς οὗτος τόνος, ὁ ἀπὸ τοῦ βαρέως Ζω μελῳδούμενος καὶ κατὰ πενταφωνίαν βαίνων, οὐ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ συχνὴν χρῆσιν ποιοῦνται, εἰς τὴν ἀρμονιὰν ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται, τὸν μὲν Δι ψφεσιν, τὸν δὲ Κε διεσιν, τὸν δ' οὕτων Ζω καὶ Πα ψφεσιν ἀείποτ' ἔχούσῃ.¹

IA'

γ' Χρόα Τύποφρυγίου τόνου.
Ηχος βαρύς μικτός.

Ο εὐχρεστος καὶ πανηγυρικὸς οὗτος τὸν χαρακτῆρα τόνος, ὁ ἀπὸ τοῦ Δι=Ω μελῳδούμενος, οὐ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ οὐδαμῶς χρῆσιν ποιοῦνται καὶ πάντη ἀγνῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ τυγχάνει ὅν, εἰς τὴν ἀρμονιὰν ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται. Βάσιν μὲν ἔχούσῃ τὸν Ζω τῆς Βαρείας Τπάτης, μελῳδουμένη δὲ ἀπὸ τοῦ Δι=Ω, ἐφ' οὐ καὶ πᾶσι τῷ ἄσματος ἡ πορεία βαίνει. Τῇ δὲ ἐπὶ τοῦ Δι ἐπιθέσει ὑστερὸν τῆς οἰκείας φθορᾶς α εἰς τὴν αὐτὴν αὖθις κλίμακα τὸ μέλος ἐπαναπάτει. Εστι δὲ τὸ μέλος τοῦτο τῶν ἡδίστων καὶ τῶν μάλιστα τῇ ἐκκλησίᾳ προσηκόντων.

IB'.

δ' Χρόα Τύποφρυγίου τόνου.
Ηχος βαρύς ἐναρμόνιος.

Ο ἡδύς τε καὶ τὸν χαρακτῆρα γαλήνιος οὗτος τόνος, ὁ κοινότατα ἀπὸ τοῦ τῆς ῥητοειδοῦς Ζω μελῳδούμενος καὶ εἰς τὸν τῆς μεσοειδοῦς Ζω καταλήγων, οὐ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ σπανίως χρῆσιν ποιοῦνται, χρωματίσαι γε τὴν τοῦ διατόρου γένους κλίμακα βουλόμενοι, πλὴν δοξολογίας τινὸς ὑπὸ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος μεμελοποιημένης, εἰς τὴν ἀρμονιὰν ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται, τὸν τῆς μεσοειδοῦς Ζω καὶ Βου καὶ τὸν τῆς ῥητοειδοῦς Ζω ἀείποι οὐφεσιν ἔχούσῃ.²

Εστι δὲ τὸ μέλος τοῦτο ἀτεχνῶς ἀρμονικὸν καὶ τῶν οὐ ρόδίως μελῳδουμένων.

1) Υδὲ εἰσαγ. εἰς τὸ θεωρητ. καὶ πρακτικὸν τῆς μουσικῆς κατὰ τὸ Λέσβ. σύστημα ὑπὸ Σ. Ἀναγνώστου Ζ', 7, σελ. 133.

2. Αὐτόθι Κεφ. Θ', § 272, σελ. 120.

ΙΓ'.

α') Χρόα Ύπολυδίου τόνου.

*Ηχος πλ. 6' φθορικός.

Ο ἐκφραστικός τε πάθους καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς οὗτος τόνος, ὁ ἀπὸ τοῦ νητοειδοῦς Πα μελῳδούμενος, οὐ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ μελῳδοὶ οὐδαμῶς χρῆσιν ποιοῦνται, εἰς τὸ χρῶμα ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται τοῦ αὐτοῦ γένους, διαφερούσῃ μέντοι, ἀτε μαρτυρουμένη οὕτω σ ἀντὶ οὕτω π , ὁ δὲ Κε μεταβάλλεται τῇ φθορᾷ τῇ δε θ , οὕτω καὶ ὁ τῆς ἀντιφωνίας Πα μαρτυρεῖται οὕτω σ . Ἐν δὲ τῇ καταβάσει αὖθις ἡ κλίμακι μεταβάλλεται ἐπιτιθεμένης τῆς φθορᾶς τῇδε σ τῷ Κε.

ΙΔ'.

Υποδώριος τόνος.

*Ηχος πλ. 8'.

Ο θελκτικός τε καὶ ιδονικός, ὁ πάθους ἐκφράσει προσήκων καὶ τὸν χαρακτῆρα σεμνὸς οὗτος τόνος, ὁ ἀπὸ τε τοῦ Νη καὶ τοῦ Γα=Ω, μελῳδούμενος, ὁ τῶν πλαγίων τόνων ὑστάτος καὶ ἐν πολλῇ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῳδῶν χρήσει ἔν, εἰς τὸ διάτονον γένος ἀνάγεται, κλίμακι δὲ χρῆται τοῦ αὐτοῦ γένους, ως ἐπὶ τὸ πολὺ τὸν Ζω ὑφεσιν φιλούση ἔχειν.

ΙΕ'.

α') Χρόα Υποδώριον τόνου.

*Ηχος πλ. 8' σύν 6'.

Ο φαεινός τε καὶ τὸν χαρακτῆρα φαιδρὸς οὗτος τόνος, ὁ Ποταμὶς ὑπὸ τῶν παλαιῶν μελῳδῶν καλούμενος καὶ σπανίως παρ' αὐτοῖς ἀπαντῶν, ὁ ἀπὸ τοῦ Νη μελῳδούμενος, εἰς τὸ διάτονον κυρίως γένος ἀνάγεται, κλίμακι δὲ μικτῇ χρῆται, τοῦ τε Υποδώριον καὶ Μιξο.ινδίου τόνου.

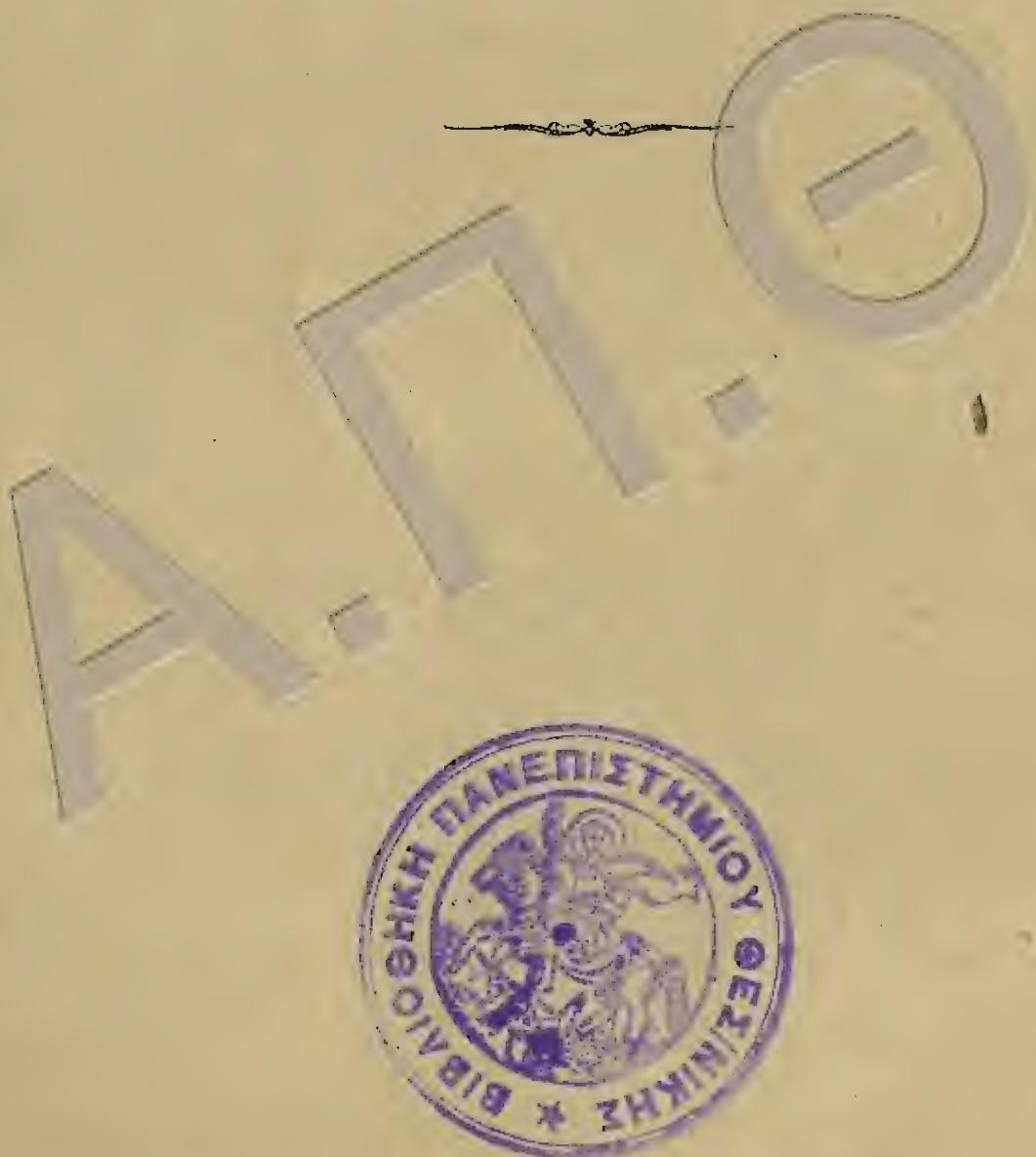
Τοσαῦτα δὲ καὶ περὶ τόνων συντόμως εἰρήσθω.

Ων δ' ἔνεκα θεωρητικῶς ἔχθεῖναι τινὰ ἐπελαθόμεθα, καὶ πρότερον ἴρηκαμεν. Δοιπὸν δ' ἔστιν ἡμῖν εἰπεῖν καὶ τοῦθ', ὅτι καὶ περ θεωρητικῶς περὶ τῶν κλιμάκων, ἐφ' αἷς τὰ ἄσματα ἡμῶν μεμελοποίηνται, πρὸς κατανόησιν τῆς συνθέσεως αὐτῶν συμβαλλόμενα οκανὰ ἐκτίθεμεν, οὐδὲν ἡτ-

τον δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς φρεμασι τὰς οἰκείας φθορὰς ἐπὶ τῶν μεταβολομένων τόνων ἔστιν ὅτε τίθεμεν εἰ καὶ περιττώς, τῶν κλιμάκων ὥρισμένων ~~οὐ~~ πων.

Τοὺς δὲ χυρίους μόνσικοὺς συγγράμμην αἴτοιμεν ἐπὶ τοῖς τυχὸν κακῶς ἔχουσι, μεμνημένους ὅτι «καὶ Θεῷ φιλον καδ' δύναμιν ἔρδειν».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Π Ο Λ Υ Χ Ρ Ο Ν Ι Σ Μ Ο Ι

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.

—
Α'.

Χρόα Υπερμιξολιθίου τόνου.

♩ ♩ ♪ = 8.

χρόα α.
III ο λυ χρό ο νι ε ε ε ον ποι κ η
η η η η σαι αι αι κυ υ βι ος ο
θε ο ο οι τον θε ο σε βε ε στα α τον και
φι ε λο ο χρι ε στο ον η μω ω ων βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α κ Γε ω ωρ γι ε

B.

Χρόα Μιξολυδίου τόνου.

Βούλγαρος

Ηλιος ή
 Ή θεος χρόα ο νικητής τον πολεμόν
 η η η η οαι Κυροβίλος οσος θεος
 οσος τον θεος ο σε βεβαία αυτού ο
 ον οι οι φιλούοντα χριστιανούνη μω-
 ωφων βασιλεύει είσαι α Γεώ-
 ων ωργή τον πρωτωνωνωνων
 ων ων ων ων ων ων τον σούντη ευ-
 σε βεστα α α α α α α α α α τη
 βασιλεύει τον ιητη μωων ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Γ'.

Λύδιος τόνος.

τὰ Γα. χ=8.

III. λυ χρο ο νι ε ι ι ι ον ποι-
 η η η η η η σαι φι υ ρι ος ο Θε ε ε ος φι
 Τον Θε ο ε βε ε στα α τονδη και φι λο ο οχρι-
 ειονη μωωων φι πι λε ε ε ε ε ε-
 ε α δε γε ω ω ω ωρ γι ι ον φι τον πρωωωω ω-
 ω ω ω ω ω ω ω ω τοντα συ τη ευ σε-
 βε στα α α α α α α α α α α α α α-
 α τη φι φι σι λι ι ι ι ση ηη η μωων δη
 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 λ-
 γα ει και τω ευ σε βε στα α α α α α α-

A page from an antique Greek manuscript featuring musical notation on four-line red staves and accompanying text in a formal Gothic script.

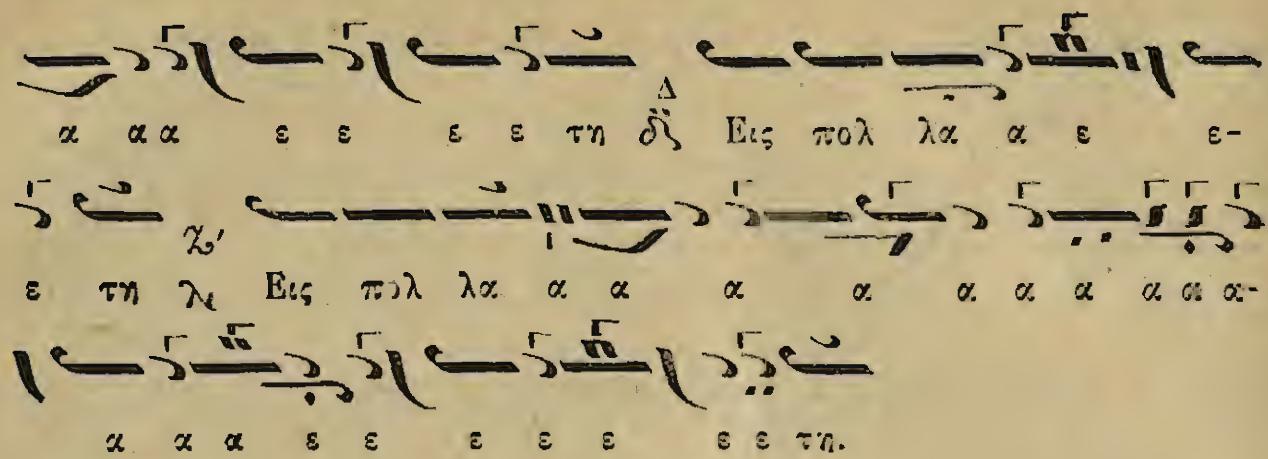
The musical notation consists of four staves, each with a different clef (F, C, G, C) and a time signature of 6/8. The notes are represented by short horizontal strokes. The accompanying text is in a formal Gothic script, likely a liturgical language, with some words in Greek. A large circular stamp is visible in the center-right area of the page.

Text fragments visible include:

- α τωδ̄ δι α α δο ο ο ο ο ο ο χφ φ α α
- τω ων ḗ Κων σαν αν τυ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
- νφ φ η Κρ φ ε φυ λατ τε ε α-
- αυ τουδ̄ Εις πο ολ λα α α α ε τη η η Εις πο-
- ολ λα α α α ε ε ε ε τη ḗ Εις πολ λα-
- α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Φρύγιος τόνος.

$$\text{d} \Pi_{\alpha} \Big|_{\lambda=8}.$$

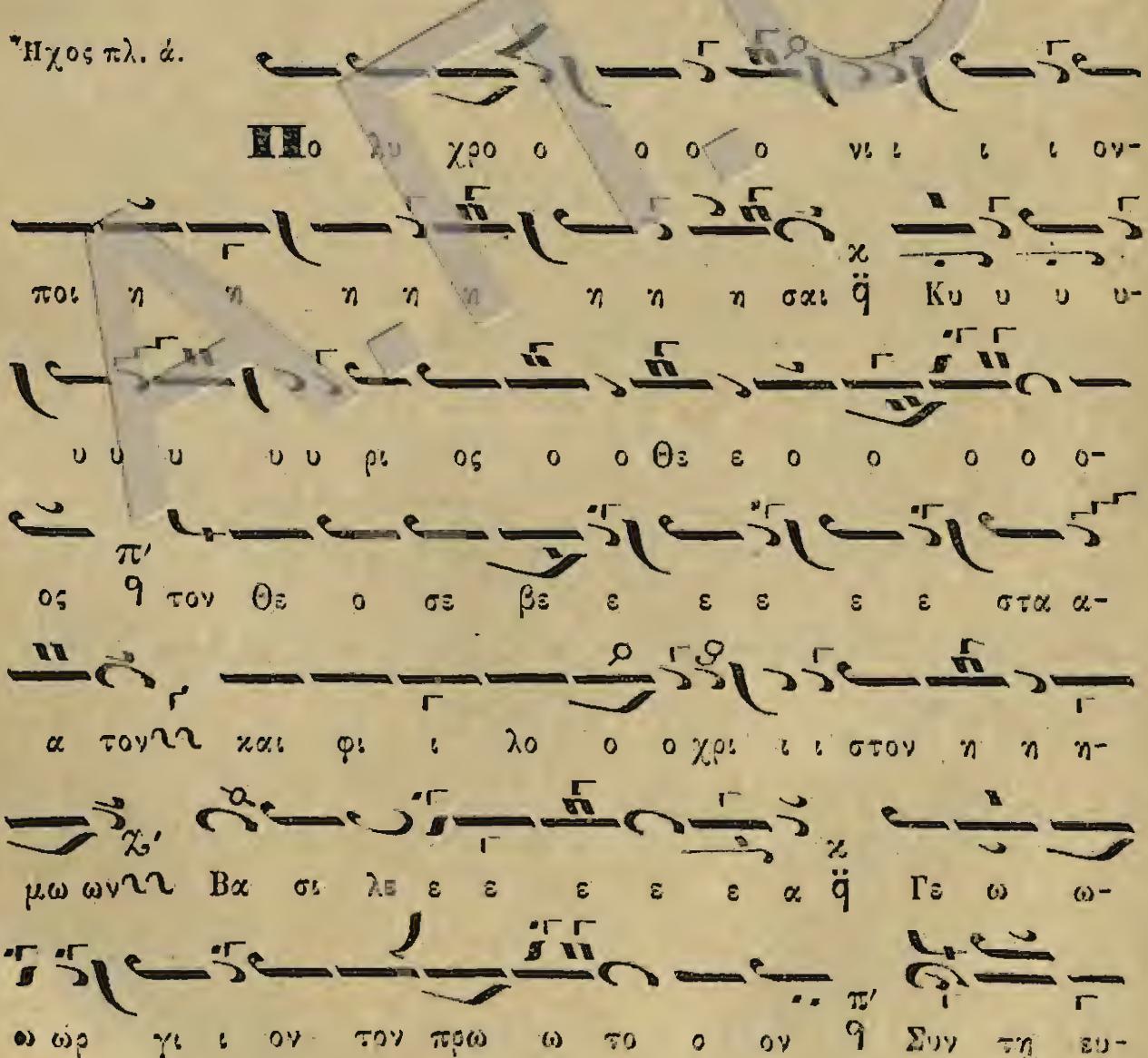

三

Δώροις τόνος.

$$\ddot{q} \Pi_{\alpha}, \dot{\lambda} = 8.$$

* $\text{H}\chi\circ\pi\lambda.$ &.

ΣΤ.

Α' Χρόα Δωρίου τόνου.

$$\tilde{q} \rightarrow \alpha \chi_{=8}$$

Πχος πλ. ἀ ἐναρμό-
νιος=re minore

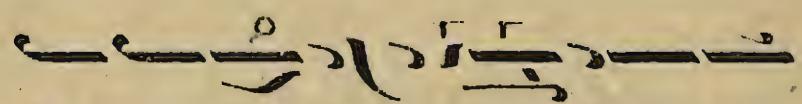
The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation and text. The musical notation consists of four-line red staves, each with a specific rhythmic value indicated by a symbol above it. The text is written in a formal Gothic script, likely the Byzantine or Gothic script used in medieval manuscripts. The text appears to be a liturgical or religious text, possibly a psalm or a hymn, given the context of the musical notation. The page is aged and shows signs of wear, including discoloration and faint smudges.

Z.

B' Χρόα Δωρίου τόνου.

q Ks $\tilde{\chi}$ = s.

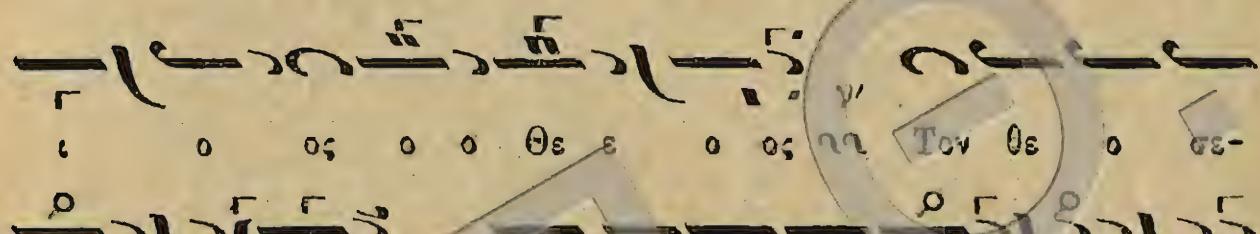
"Πχος πλ. &
τετράφωνος.

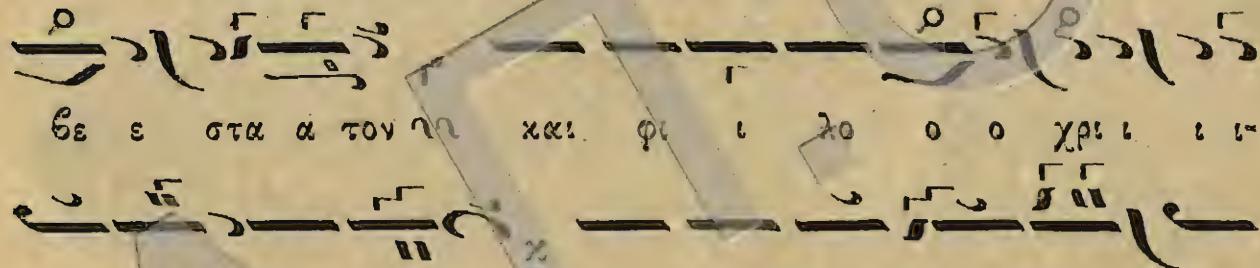
III. λυ χρο ο νι ε ε ον ποι η-

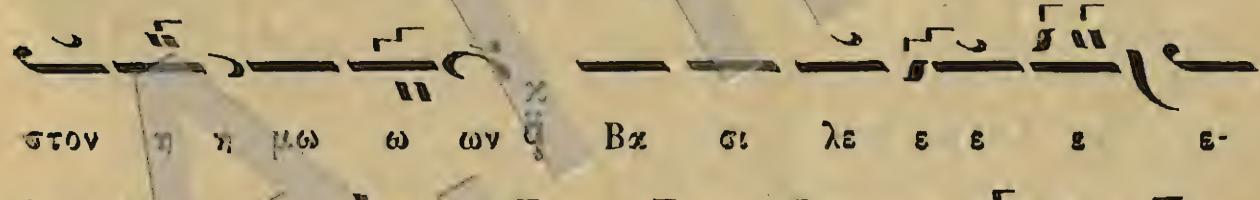
η η η η η σαι αι η Κυ ε υ υ υ υ ρι-

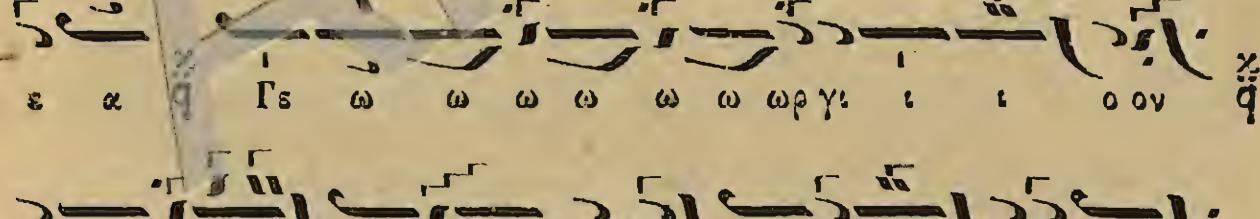
ι ο ος ο ο θε ε ο ος η Τον θε ο ε-

βε ε στα α τον η και φι ε λο ο ο χρι ε ε ε

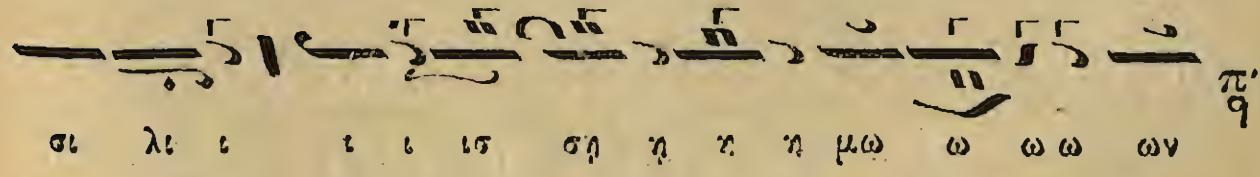
στον η μω ω ων Βξ ε λε ε ε ε ε ε

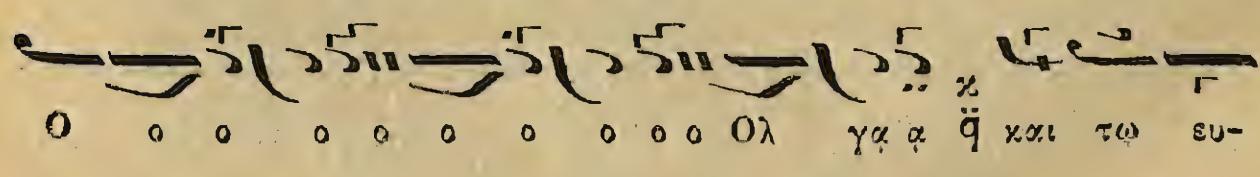
τον πρω ω ω ω ω ω ω ωργι ε ο ον η

Συν τη ευ σε βε στα α α α α τη η η Βξ-

ει λι ε ε ε ση η η μω ω ω ω ων

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λ γα α η και τω ευ-

σε βε στα α α α α α α α α α α τφ $\ddot{\eta}$

δια α δο ο ο ο χφ φ α αυ τω ω ω ων $\ddot{\eta}$

Κου σταγ τι τι

ι ι ι ι ι ι νω κ. Κυ υ υ υ ρι ε φυ λαξ-

ατ τε ε α αυ του ου $\ddot{\eta}$ Βις πολ λα ε ε ε τη δις Εις

πολ λα α α σε ε τη $\ddot{\eta}$ Εις πολ λα α α α α α-

α α α α ε ε ε ε ε ε τη.

III.

Υπολύδιος τόνος.

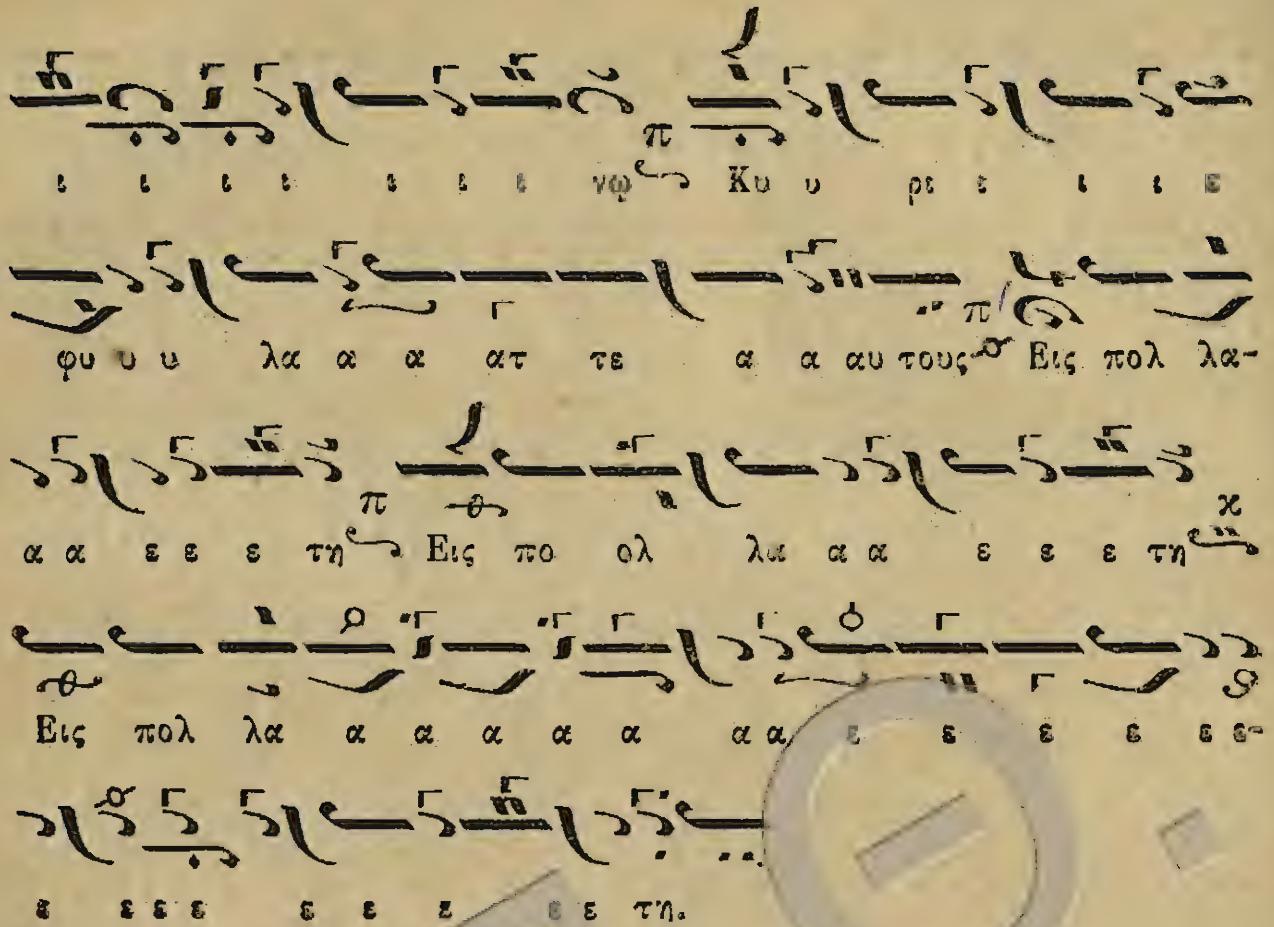
 $\text{C} \text{ IIa. } \chi = 8.$

Ηχος πλ. 6'.

ΙΙο λυ χρονι ον ποι η η η σαι^π Κυ-

ο βι ι ο οι ο θε ε ε οι π του θι ε ε

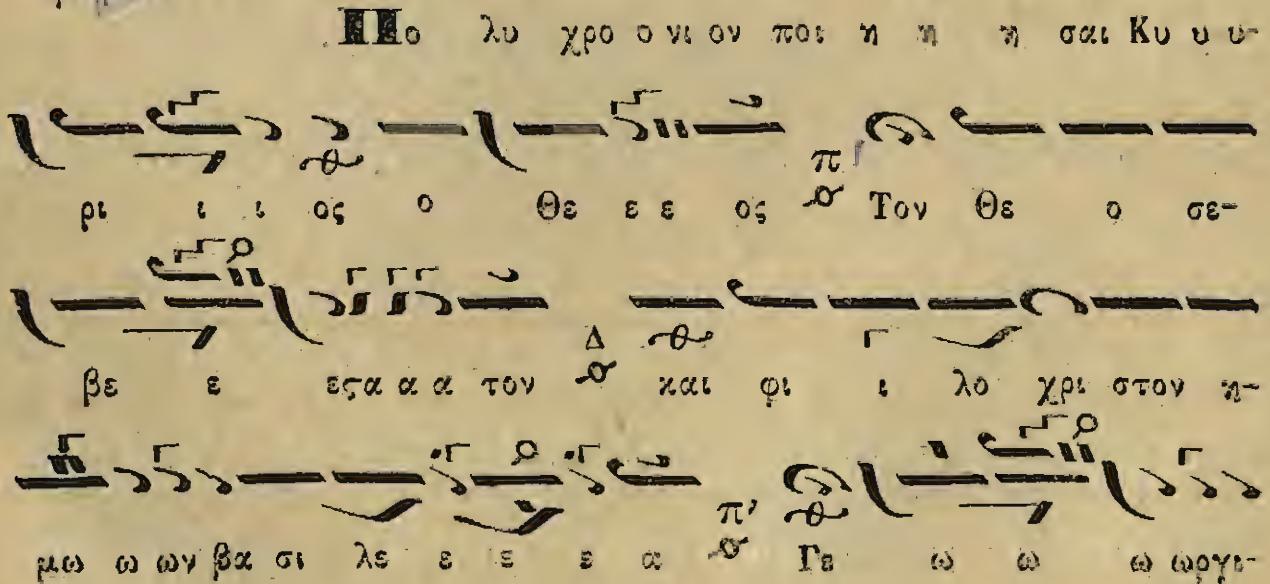
The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation, specifically neumes, written in black ink on four-line staves. There are four distinct staves, each consisting of four horizontal lines. The neumes are represented by various combinations of dots and strokes, indicating pitch and rhythm. Below the staves, there is a large amount of text written in a cursive Gothic script, likely representing the lyrics or a commentary for the music. The text is in two columns. A small circular seal or stamp is visible on the right side of the page, containing some faint markings. The paper has a yellowish-tan hue, characteristic of old documents.

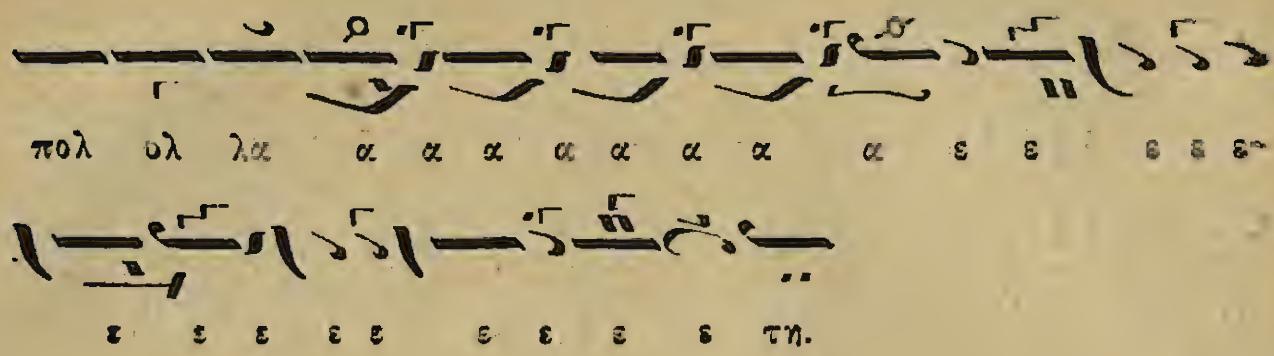
Α' Χρόα Υπολυδίου τόνου.

$\text{π}^{\text{α}}$ πα. $\chi=8$.

Ηχος πλ. 6.
φθορικός.

The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation, specifically neumes, written in black ink on four-line staves. There are four distinct staves, each starting with a large, stylized initial letter. Below the staves, there is a column of text in a cursive Gothic script, likely a vocalization or a translation of the musical notes. The text is in all caps and includes some punctuation like periods and commas. A small circular hole punch is visible in the upper right area of the page.

三

Α' Χρόα Ὑποφρυγίου τόνου.

Handwritten musical score with four-line staves and Greek lyrics. The score consists of four staves, each with a different rhythmic value indicated by a symbol above the staff. The lyrics are written in Greek below each staff.

Top staff: ού ζω χ=8.

Second staff: Ήχος βαρύς
επτάφωνος.

Third staff: Πο λυ χρό ο ντ ον ποι η η η η η

Fourth staff: ι σιλ λε κυ υ φι ο ο θε ο ο σιλ Τον θε ο σε

Fifth staff: βε στα α τον και φι λο ο ο ο χρι στο ον

Sixth staff: η η μω ωων βα σι λε ε ε ε α α α λε

Seventh staff: φωρ γι ε ε ε ε ον α τον πρω ω ω ω ω ω

Eighth staff: ω ω ω ω ω ω ω ω τον Συ τη ευ

Ninth staff: σε βε στα α α α την βα σι λι ε ε ε ε ε

ΙΑ.

Β' Χρόα Υποφρυγίου τόνου.

 $\overline{\text{v}}$ Zω. $\chi=8$.

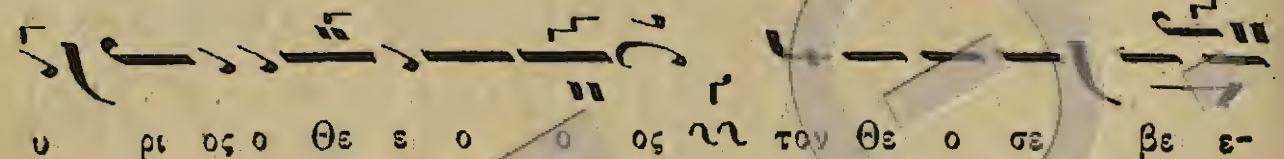
Ηχος Βαρύς
πεντάφωνος.

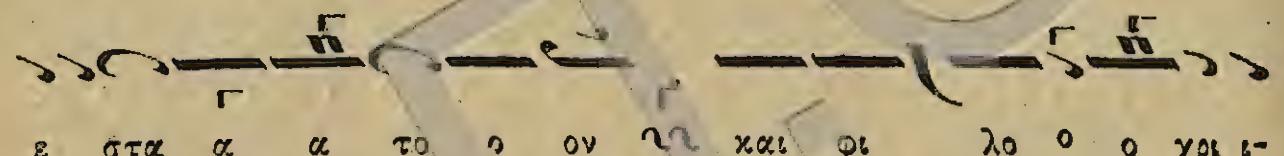
Πο λυ χρο ο ο νε τ ο ον ποι οι

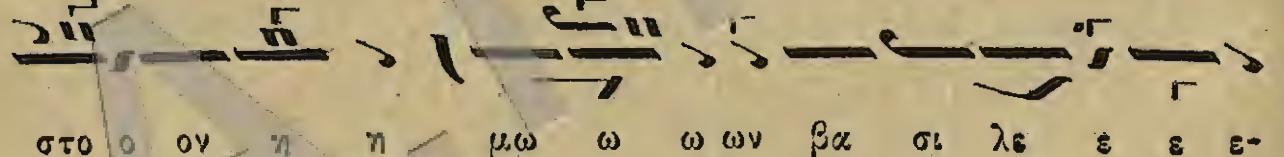
η η η η η η η η σαι υ κου ου ου ου ου

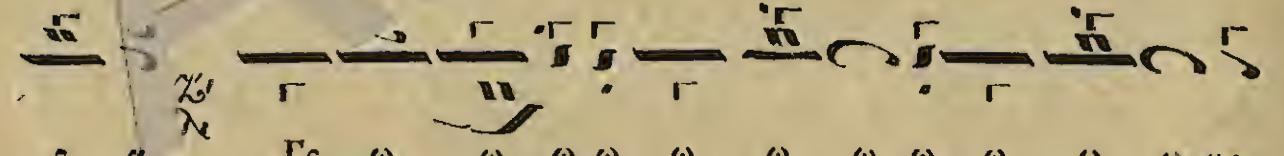
υ βε ορ ο θε σ ο ο οσ υ τον θε ο σε βε ε-

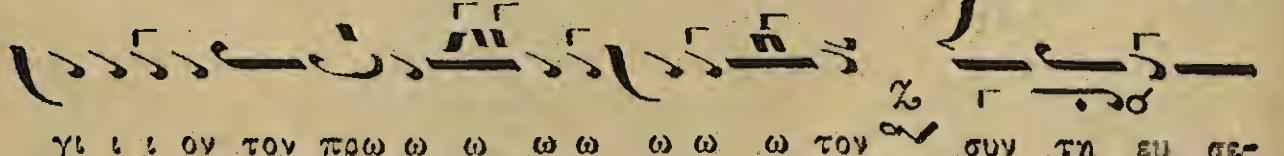
ε στα α α το ο ον υ και φι λο ο ο χρι

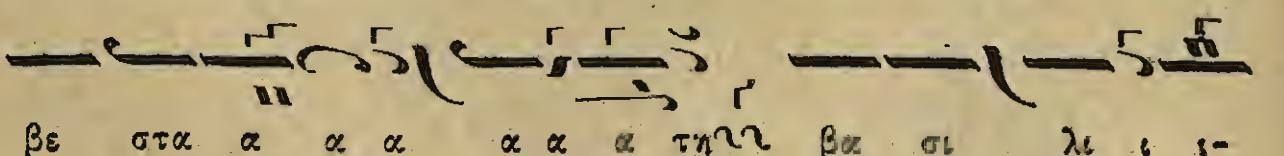
στο ο ον η η μω ω ω ων βα σι λε ε ε ε-

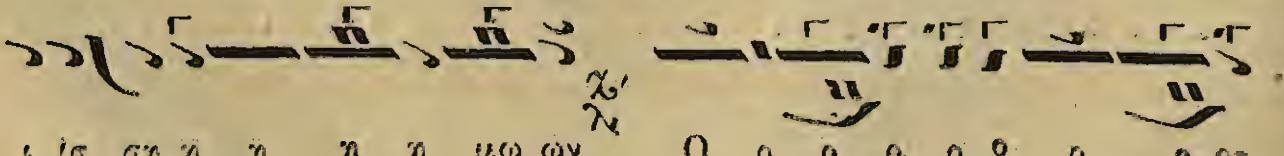
ε α λ γε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

γι ε ι ι ον τον πρω ω ω ω ω ω τον συν τη ευ σε

βε στα α α α α α τη υ βα σι λε ε ε

ε ε ση η η η η μω ων ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ολ γρ α λ ει τω ευ σε βε στα α α α α α-
α α τω φ δι α δο ο ο ο ο α χωφ α-
ευ θω ων Κωνσταντίνος ο ο ο ο ο ο ο ο
υ πι σ φυ ι ι ι λα α α ατ νε ε α αυ του-
ου ους Εις πολ λα α ε ε ε τη Εις πολ-
λα α α ε ε ε τη Εις πολ λα α α α-
α α α α α α α α ε ε ε τη

卷之三

Γ' Χρόα Υποφρυγίου τόνου.

$$\frac{x}{z_0} = 8.$$

Ηγετος Βαρβαριανος.

Κο υ ρι : 0 0 0 0 θε ε ε 0 0 η
 θον θε ο σε βε ε ετα α α α το ο ου
 και φι λο ο 0 0 0 0 χρι στο ου η η
 η μω ων βα σι λε ε ε ε ε α ι Γε ω-
 ω ωρ γι ε ε πογη το ου πρω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω τονη Συ τη ευ σε βε στα α α-
 α α α α α κατη δι βη σι λι ε ε πογη η-
 μω ω ω γι 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 λ.
 γη η και τη ευ σε βε στα α α α α α-
 α τη δι δι α α δο 0 0 0 χω ω ω α αυ-
 τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Και στα αν τι ε-

 Κο υ ρι ε ε ε ε φυ υ λα α κτι
 τι ε α αυ του ου ου ου ου ου ε Εις πολ λα
 α α α α ε τη ε Εις πο ολ λα α α ε ε
 ε τη δι Εις πολ λα α α α α α α ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε τη.

III.

Δ' Χρόα Τπολυδίου τόνου.

$$\text{Zw. } \frac{J_2}{A} \chi = 8.$$

* Ηγος βρεθει μικτός.

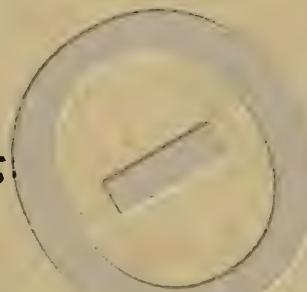

 Η ι λυ χρο ο νι ε ε ον ποι η η η η
 η σαι θε Κο υ ρι ε ε ο ο ο θε ε ε
 ο ο ο θε ο σε βε ε ε ε ε στα α α
 α το ο ον και φι λο ο ο χρι ε στο ο ον η

η μω ω ω ω ω ων βα σι λε ε ε ε α λε
 Γι ω ω ω ω ων γι ε ε ε ε α λε
 ον πρω ω ω ω ω ω το ο ο ον Συν τη ευ
 σε βε στα α α α α α α τη λε βε σι λε
 ε ε ε ε ε ε ση γ η η η μω ον γ ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ολ λε λε και τη ευ σε βε στα
 α α α α α α α α α α α α α τη γ
 δι α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ων γ Κου σταν τι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε
 φ
 φ
 ατ τε ε ε α και του ου ους γ Εις πολ λα α α α

ε ε ε ε ε τη δι Εις πολ λα α ε ε-
ε τη λι Εις πολ λα α α α ε ε ε ε ε-
ε 9 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τη.

ΙΔ.

Τόνος Ὑποδόριος.

δι N. χ=8.

Τόνος πλ. δ.

Ηο λυ χρο ο νι ι ι ι ον ποι-
η η η η η σαιας δι Κυ υ ρι ι ας ο θε-
ε ος η τον θε ο σε βε ε στα ατονη και φι-
λο ο χρι εγον η μω ω ω ωνβα σι ι-
λε ε ε ε ε ε αη Γε ο ωρ γι ι ι-
ι ον η Το ον πρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation and text. The musical notation consists of four-line staves, each with a unique set of symbols representing pitch and rhythm. The text is written in a cursive Gothic script, likely Byzantine, and is arranged in several lines. A large, circular, translucent stamp or seal is positioned in the center-right area of the page, partially obscuring some of the text and music. The paper has a yellowish-tan hue, characteristic of old documents.

III.

Τόνος Υποδώριος.

δύ N_η. χ=8.

Πήχος πλ. δ'.

Ημο λυ χρο ο νι ον ποι η η η η η
 η σαι⁹ Κυ υ υ υριος ο θε ε ε ος⁹ του θε ο σε βε
 ε ε στα α α τοι λ και φι λο ο χρι : στον
 η η η η μωω ωνβα σι λε ε ε ε α λ Γε ω ωωρ
 γι ι ου λ τοι πρω ω ω ω ω τοι δ Συ τη ευ
 σε βε στα α α α α α α τη λ βα σι λι ε ε
 ε ε ση η η η μωων 0 0 0 0 0 0 0
 ολ γα δι και τω ευ σε βε ε στα α α α α α τωλ
 δι α δο ο ο χφ αυ των δι Κων στα αυ τι ε ε : ε
 ε γφ ρι Κυ υ ρι ε φυ υλατ τε αυ τους δι Εις

πολ λα α ε ε ε τη δι Εις πολ λα α ε ε ε τη δι

Εις πολ λα α α α α ε ε ε ε ε ε τη.

Σημ. Ὁ Πολυχρονισμὸς οὗτος συντέθειται βραχύτερος κοινῇ χρήσει τοῦ γάρ προτιγουμένου, τοῦ αὐτοῦ ἄλλου, μακροτέρου ὅντος.

ΙΣΤ.

Α' Χρόα Υπεδωρίου τόπου.

δι Νη Ζε

Τηγος πλ. δ' σύν δ'.

Η Η η ο χρο ο ο νι τι τι ποι η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 θε ο ο τοι θε ο ο θε βε ε ζα α τον λ
 κκι φι λο ο ο χρι ε στο ου η η μω ων λι Βχ-
 αι λε ε ε ε ε ε ε ε α τι λε ω ω γι ι-
 ι
 ι
 ι

Συντελεσθεντος δια την μωσην ο ο ο ο ο ο
 αποφασισθεντος δια την μωσην ολ γραφη και τω ευαγε-
 ρε στα α α α α α α α α α α α α α
 ατω δι α δο ο ο ο χω α αυ των Κων-
 σταν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι φυ-
 ου ατ τε ε α αυ του ους Εις πολ λα ε
 ε ε ε τη δι Εις πο ολ λα ε ε ε-
 ε ε τη Εις πο ολ λα α α α α ε ε
 ε ε ε ε ε τη η.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Χρόα Υποφρυγίου τόνου.

m $\text{z}.$ $\frac{\text{d}}{\text{z}}$ $\chi = 16.$

Ηχος βαρύς
ἐναρμόνιος.

Δοξασοι τῷ δαιξαν τι εἰ το φως οὐ δοξα

εν τῷ ψιλῷ στοιχείῳ θεῷ φωτικαὶ επι

γνώσει φην η η νησέν α ανθρώπων ποιεῖ ε εν δοκι-

ματι

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο γου με εν Σε τη προσ κυ νοι-

ου ου ου με εν Σε δῆ δοξο λο γου ου με εν Σε τη

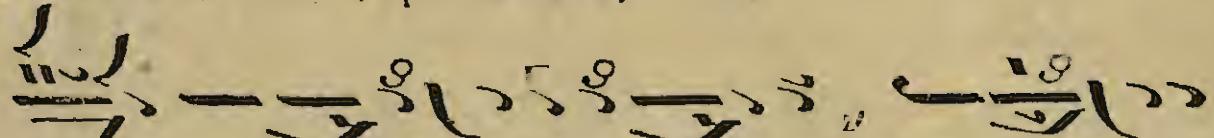
εν χαρι στου με εν Σοι δῆ δι α την με γα α ε-

ε α α λη τη Σου δο ο οξαν τη

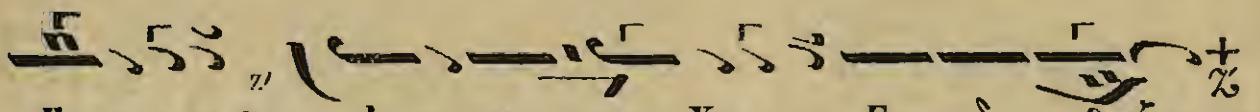
Κούρπις ε ε βζ σε λε ευνη ε που ρα νε
 εθε ε ε ἦ πτε τερ πάντο κρα α α α τωρ η Κούρπις
 ε γι εμο να γε νε εγνη Ιη σου ου χριστ. στε
 εκαι Α α α γι ου πνευ ε ευ μα.
 Κούρπις ε ε ο θε ο οε ο α μυο ο οε
 τουθα ου ουνη ο οε οε τρου πα τρο οενη ο ας ας
 αι αι αι αι αι αι αι βων την α μαρ τι ε ε αι
 αγ του χο ο ο σμου η Ε λε ησουη μας ο αι αι αιαι
 βων τας α μαρ τι ε ε αας του χο ο ο σμου. η
 προς δεξια την η δε η σι ειη μωωνη ο κα α θη
 με ε νος εχ δε ξε ω ο ω ω ω του ου πα τρο οε η η κκι

ε λε εη σοουη μα α α ας. ॥

Ο τι συ ει ει μο ο νος α γι οση Συ ει μονος

Κυ ρι ε οση Ι η σου ους Χρι ε σος Εις δο ο ξανης

Θε ε ου ου πα τρος ος Α μη η η ην. ॥

Κα θε κα στην η με ρχν ευ λο γη η σω ω Σερη

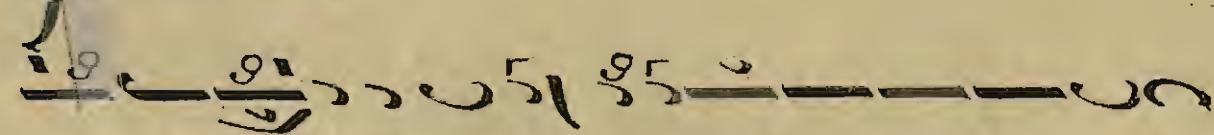
κας αι νε σωτε ο νο μας α α Σου η Εις τον αι-

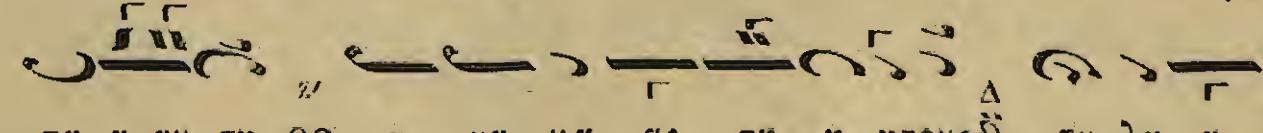
ω ω ω ω να δι κας εις τον αι ω ω να του ου αι-

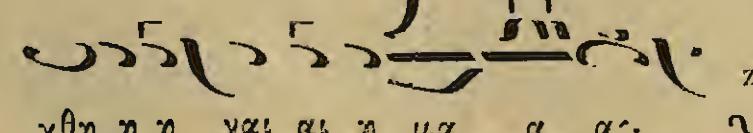
ω ω ω νος. ॥

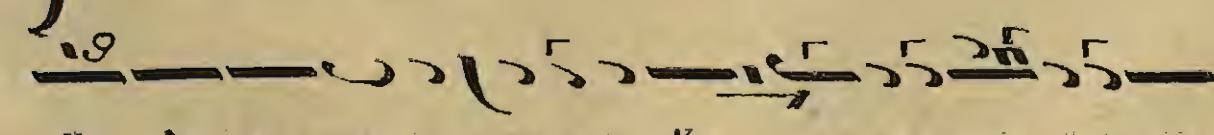
Κα τα ξι ωσου Κυ υ ρι ε ε εν τη η με ρχ

τα α αν τη η α να μα αρ τη η ητουςδι φυ λα α-

χθη η η νας αι η μα α ας. ॥

Ευ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ε ε ε ε

Θεος ο ος των πατερες ε ερωτηθη μων γη και

αι νε το ου και δε δο ξα σμε ε ε ε νου το ο νο-

μα α α α α Σου γη Εις τους αι ω ω ω ω ω να αι

λ μη η η η.

Γε ε νοιτο Κυ ρι ε γη το ε λε ο σε Σου ε-

φη μας ι και θα α απεργλ πι ε ε ε ακα μευ ε-

ε πι Σε ε ε ε.

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε-

ε ε ε γη δι δα ξο ο ο ονμε Τα δι και α ω ω ω-

ω ω ω ω ω ω μα τα α α Σου. γη

Ευ λο γη το ο ος ει ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε-

ε ε ε ε ε ε ε ε ε γη δι δα ξο ο ο ον

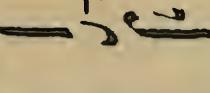
με τα δι και αι ω ω ωωμα τα Σου. ॥

Κυ ρι ε εκα τα φυ γη τη ε γεν υν η η θη
ης η μι ιν η εν γε νε ε α ακαι γε νε ε α η

Ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ε ε Ε λε η σο ο-

ο ου με η Ι ασαιτην ψυ χη η ηηρου ο τι ι-
η η τη η η τη ηη μαρ το ο ου Σου. ॥

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γου η δι δα ξο ο ου
με του ποι ειν το Θε ε λη μα α α Σου ॥ ο τι συ

ει ει ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος μου. ॥

ο τι πα ρα α Σου πη γη η ζω η ης η εν τω

φω τι ε ε ε ε Σου ου ο ψο ο ο ο ο ο με ε θα

φω ω ω ως. ॥

παρα τελνον το ε λε ο ο ος σου τοις γι ι-

νω σκου σι ε ε ε Σε Α α γι ε ο ος ο θε-

ος Α α γι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος α-

θα α να α τος Ε λε ε η οο ου μα α α ας.

Δο ξα πα τρε ε και Υ φ και Α γι φ πνευ-

μα τι η η Και νο υ υ και α α ει και εις τους αι-

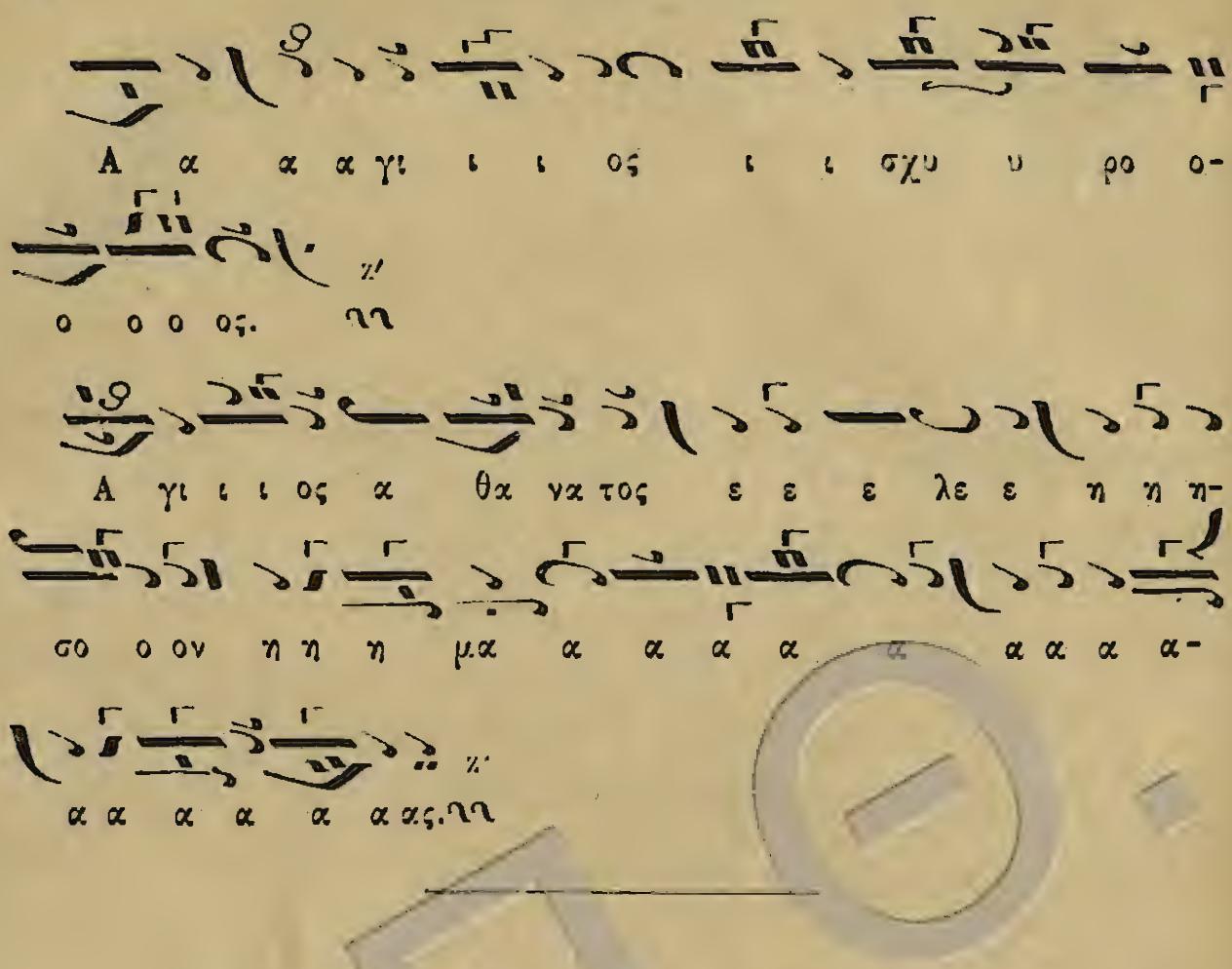
ω ω ω ω νας των αι ω ω νω ων Α α μην.

Α γι ος α θα α να α τος ε ε λε η η η η η

σο ον η μα α α ας.

7

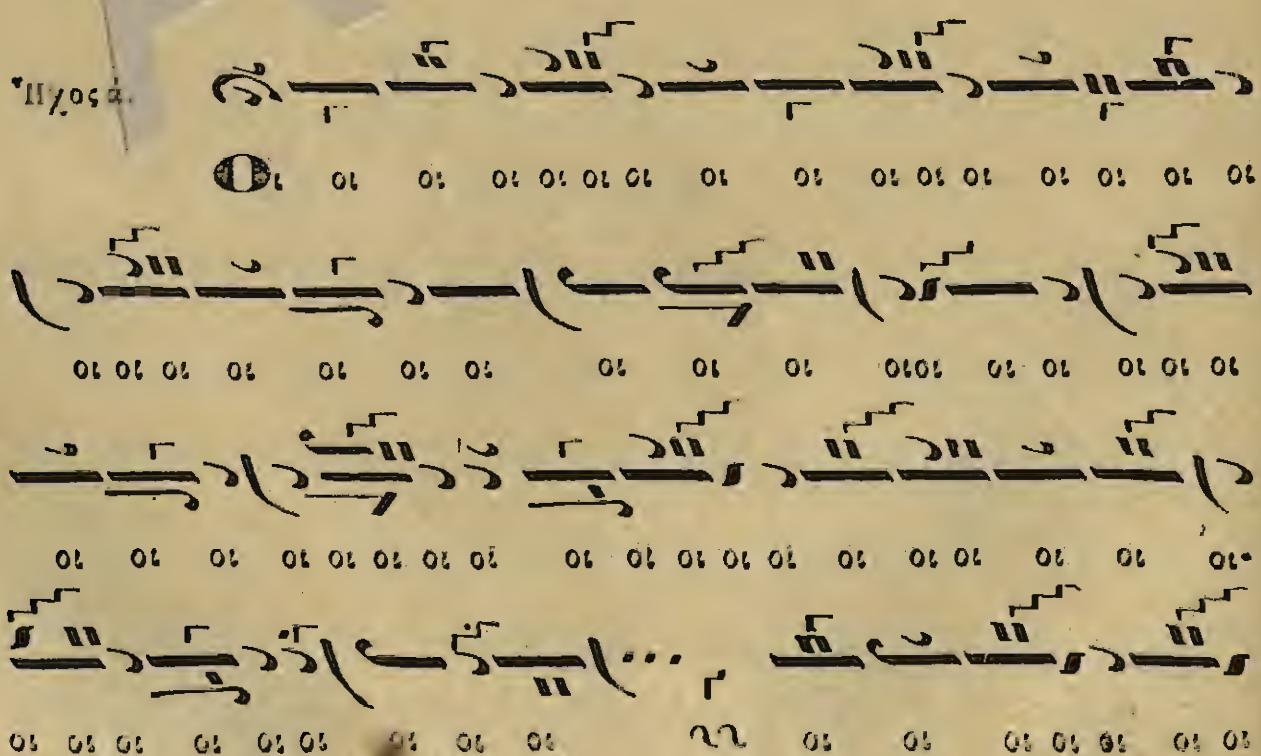
Α α α α γι ε ο ο ο θε ο ο ος η

ΕΚΝΤΩΝ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Ταραχιζολύδιες τόνος.

g. II₂. Q. $\lambda=8.$

This image shows a single page from a handwritten manuscript. The page contains musical notation and text. The musical notation is written on four-line staves. The text appears to be lyrics or descriptive words placed under specific notes or groups of notes. There are several instances of the letter 'a' repeated under notes, and other letters like 'w', 'o', 'Tpi', and 'q' also appear. A large, faint watermark or stamp is visible across the center of the page, though its details are not clearly legible. The paper has a light beige or cream color.

The image shows a single page from an antique manuscript. The page contains four horizontal staves, each consisting of four horizontal lines. Above each staff, there is a series of short vertical strokes of varying heights, representing musical pitch. Below each staff, there is a row of Latin text. The text is written in a Gothic script and includes the following words:

- Line 1: *s s s s s s s s s s s s s*
- Line 2: *s s e e s e s s s s s s s*
- Line 3: *s q s e s e s e s e s e s e s*
- Line 4: *s e e e o e s e e e s e s e*
- Line 5: *s e e e s e s e s e s e s e*
- Line 6: *s e e e s e s e s e s e s e*
- Line 7: *e e e e s e s e s e s e s e*
- Line 8: *e e e e s e s e s e s e s e*
- Line 9: *e e e e s e s e s e s e s e*
- Line 10: *βα σι λε ε ε ε ε ε ε*
- Line 11: *q Των ο ο ο*
- Line 12: *ο ο ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο ο με ε ε*
- Line 13: *νοι οι οι οι οι q Ταις α αγ γε ε ε λη ε*
- Line 14: *αγ γε ε ε λη ε ε και αι αι αι αι αι αι αι*
- Line 15: *αι αι αι q α α ο ο ρα α α α α α α των q*

δο φη φη πονονον με ε νο ο ον τα α ξε ε-
ε γιν η Α α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α α α z z α z ο ο z z

ΕΚ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Την οδώριος τόνο.

$\delta \approx N_A, \lambda = 16.$

Hypothesis.

A horizontal decorative flourish or scrollwork element, likely a book binding detail, featuring symmetrical, flowing lines and small circular motifs.

III α β γ δ ϵ η ζ χ ψ ω

πενε ου μα δι τοι ε α α δια σ μο ου ου σ εν ν κατ

α γω βι στον. δ.

۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴-۱۱۵-۱۱۶-۱۱۷-۱۱۸

Kx: 0.6 7.2 700 7480 0.2 705 600. 0

—
—
—

Εἰς τὸ περιπτέλον τοῦ Κυρίου σὺν τῷ

Α α α α α α αξιον Ν και α δι καιον. δι

Ει δ' δ' ιερεὺς τὴν ἐκφύνησιν βραδύνει, ἐπαναλαμβάνεται τόδε¹ ὑπὸ τῆγδε τὴν χρονικὴν ἀγωγὴν №=32. Νη.

Προ σκυ νειν δι Πα τε ρα γι ον δι και Α γι ον

Πνευ μα ρι Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χ χω-

ρι στον. δι

Α γι ος + Α γι ος + Α γι ος + Κυ ρι-

ος Σαδι δι ωθ δι πλη ρης ο ου ρα νος ρι και η γη

της δι ξης Σουη Ωσ σα να εν τοῖς Γ ψι στοις δι

Εὐ λο γη η με νος ο ερ χο με νος Ν ἐν ο νο-

μα τι Κυ ρι ου δι Ωσ σα να ο Εν τοῖς Γ-

ψι στοις ρι δι Ωσ σα να α α α α α α Ν ο

1 Καταχρηστικῶς, ἀτε ἐπισυναπτομένης εὐθὺς ὑπὸ τοῦ ιερέως εὑγῆς, τοῖς ἀνωτέρῳ συνεχιζομένης.

Ἐν τοῖς γὰρ ψιλοῖς δὲ

A α α α α λειχ α α α

α α α α α μην δὲ

Σε γὰρ οὐ μνουου ου ου ου ου μνει λειχ Σε ε-

ου ου ου με ε ε εν Σε ε ε χαρει ε στου-

ου με εν καρπι ερεισε ε ε ε ε δὲ και

α α Σε ο θε ε ο ο ο ο ο ο μω ων δὲ

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Ἐν Χρόᾳ Υποδωρίου τόνου.

δὲ Nn. χ=8.

A α α α α α α α α α α ξι-

*Ηχος πλ. δ'.
μικτός.

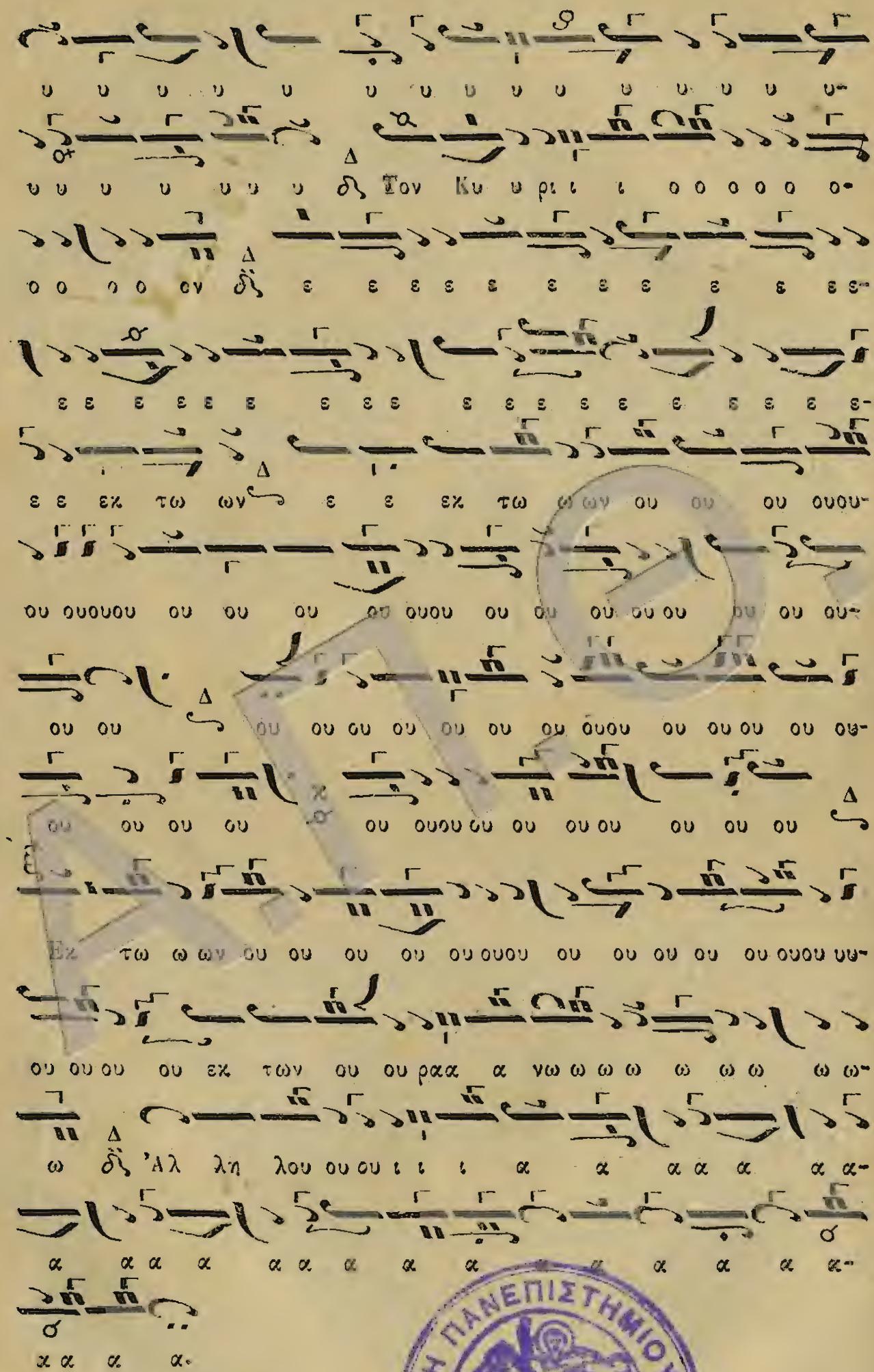
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ.

Φρύγιος τόνος.

δ_1 . Δ_1 . $\chi = 8$.

A photograph of a page from an old manuscript. The page contains musical notation with square neumes on four-line red staves. Above the notation, there is text in two columns. The first column is in Hebrew script, and the second column is in Aramaic script. The text appears to be a liturgical chant or psalm.

The image shows a single page from an old handwritten manuscript. The page is filled with musical notation and Hebrew lyrics. The notation is in black ink, featuring vertical stems with horizontal dashes or strokes. Below the notation, there are several lines of Hebrew text written in a cursive, flowing script. A large, faint watermark of a building, possibly a synagogue or a specific historical site, is repeated across the center of the page. The paper has a yellowish tint and some minor foxing or staining.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΣΠΥΡ. ΚΟΥΣΟΛΙΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ.

ΓΑΛΕΙΩΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ, περιέχον ἄπασαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐνιαύτιον ἀκολουθίαν ἐσπερίνος Ὁρθοῦ καὶ Λειτουργίας μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς λαμπρωφόρου Ἀνατάσσοντος μετά τῶν χαλεφωνικῶν εἰδῶν ἢ τέλει, ἐκδοθῆν τὸ τέταρτον ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ τοῦ Χριστοῦ Μαγάλης ἐκκλησίας παρὰ Θεοδώρου Φωκαέως. Ἐκδοσις ἡττη. Τόμ. 3. Δρ. 26—

ΙΨΗΠΙΣ τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ὅπλο Θεοδώρου Φωκαέως. Ἐκδ. τρίτη » 2—

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ πέτρου τοῦ Πελοποννήσου μετὰ τῶν καινόνων τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ συντόμου Εἱρμολογίου, ἐξηγημένα κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον, ἐπιθεωρηθέντα δὲ καὶ ἀκριβῶς διερριθωθέντα παρὰ Ιωάννου Πρωτοψάλτου. Ἐκδ. τετάρτη » 10—

Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης ΔΟΞΑΣΤΑΡΙΟΝ, τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ, περιέχον τὰ δοκιματά τικὰ τῶν τε λορταζομένων καὶ μὴ ἐορταζομένων ἀγίων μετὰ τῶν ἴδιωμέλων τῆς δεσποτικῶν καὶ Θεοφορικῶν ἔορδνῶν καὶ τινῶν ἀγίων μετὰ τῶν ἀπολυτικίων αὐτῶν καὶ ἀλλών τινῶν. Τόμ. 2. » 20—

Ιωάννου Γ. Ζωγράφου Κέισελη ΡΟΥΣΙΚΟΝ ΛΙΑΝΩΣΙΣΜΑ (Ν. δίζουμουάτι μακαμ.) διαφόρων ἀσμάτων, μελοποιθέντων παρὰ διαφόρων μελοποιῶν, τονισθέντων δὲ παρὰ τοῦ ίδίου καὶ παρὰ ἀλλων μετών. Μέρος ιον καὶ 2ον » 10—

Ἀποθύμεν συγγνώμην περὶ τῶν κυρίων ἀναγνωστῶν διὰ τὰ ὅληγα ἐνεπομπίναντα ἀκουσίως ἐν τῷ βιβλίῳ τυπογραφικὰ σμαρτίματα ὡς π. γ. ἐν σελ. 61 ἐν τῇ φράσει «τὴν δύντως» ἀντὶ τῆς φθορᾶς τῆςδε ως τεθεῖσθω ἡ δε ⁶ ἡ δὲ ἐν τῷ γ' μουσικῷ στίχῳ μαρτυρίᾳ δέ διερριθήτω οὕτω ⁶ ἐν τοις μόνον, καὶ ἀλλα τινὰ εὐάριθμα, ἀτινα ὡς εὐκόλως ἐντοσθίμενα καταλείπομεν εἰς τὴν ἐπισκειαν τῶν κ. ἀναγνωστῶν.

A.M.O.

0010080278

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΚΕΝ
ΒΙΒΛΙΟ

17

S

18

ΩΡΕΑ

A.